

[Winn-Hansen.]

ethvert menneske inden for lovens rammer har lov til at gøre, hvad han eller hun vil. Det har de. Det er der ingen der anfægter. Ingen har ret til at få en bevilling fra samfundet til et specielt formål. Det må være naturligt, at det er folkets valgte repræsentanter, der har en afgørelse i disse spørgsmål. Det kan aldrig blive nogen krænkelse af nogen frihedsbestemmelse, at folketinget fastholder den ret, som en befolkning har kæmpet for at folketinget skulle have. Engang i fjerne tider, da var det klikestyret, der var det fremherskende. Det er netop en hindring af et klikestyre fra venstre eller fra anden side, som vi ønsker at fastslå derigenem, at det er folketinget, der på befolkningens vegne skal sikre friheden ved at kunne træffe bestemmelserne.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 15.

Mødet udsat kl. 14.25.

Mødet genoptaget kl. 15.

Forhandlingen genoptoges.

Lysholt Hansen (S):

Jeg vil gerne have lov til indledningsvis at sige, at jeg udmærket forstår de bemærkninger, der er gjort heroppefra i anledning af Jens Jørgen Thorsen-filmen. Jeg sagde, det var et vildskud, og jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom på, at da den første ansøgning indkom den 27. februar 1972 til denne film, da havde den arbejdstitlen „The love affairs of Jesus Christ“, altså Jesu Kristi kærlighedsaffærer. Først halvandet år efter, i august 1973, ændrede man titlen til „The many faces of Jesus Christ“, altså Jesu Kristi mange forskellige ansigter. Jeg kan godt forstå, at det efterlader en tvivl, mistanke og mistillid til, hvad det er for et produkt, der egentlig skal komme ud af dette her, hvis der nogen sinde kommer noget ud af det.

Men jeg vil også lige så gerne og lige så klart understrege, at det for mig og for os

i socialdemokratiet er noget helt afgørende, at vi erkender, at det moderne samfund er i en hastigere udvikling, end samfundet har været på noget tidligere tidspunkt, og at denne udvikling også gælder menneskets etiske tilværelse. Synspunktet på mange forskellige ting ændres i dag hurtigere end nogen sinde før, og det vil sige, at ømtålig lovgivning som den, der er tale om her, også må til hyppigere ændring og behandling her i folketinget end så megen anden lovgivning, vi ellers beskæftiger os med. Det må for os i socialdemokratiet være helt afgørende, at der virkelig er disse frie udfoldelsesmuligheder, og det er for os afgørende, at ikke nogen politisk instans og ej heller nogen religiøs instans skal kunne opkaste sig til dommer over folks indstilling på en række etisk betonedede områder. Det er vores hovedindstilling, men vi finder det rigtigt, at disse områder her nu undersøges.

Jeg vil gerne sige, at den tale, hr. Poul Hartling holdt, for en lang række punkters vedkommende faldt sammen med det, jeg sagde — med hensyn til vort syn på censur, frihed osv. Jeg vil tro, det gælder hele dette folketing, at meget få vil føle sig kompetente til at bedømme eller til at fordømme noget, der vedrører disse kunststøtteområder, lige så lidt som vi vil føle os kompetente — måske med en enkelt undtagelse — til at bedømme en række af de ting, vi yder penge til på forskningens område. Også dér finder vi det rigtigt at lade bevillingsretten delegeres over til en anden myndighed.

Jeg vil gerne have lov at sige yderligere til hr. Burgdorf, at dette er jo områder, der berører os alle dybt; jeg kan i hvert fald sige, det er områder, der berører mig dybt, og ingen kan tage patent på disse områder. Jeg tør end ikke sige, hvordan en Jesusfilm skal være, kan være, og om den overhovedet kan laves, så den giver et billede af Jesus. Jeg tror ikke på den historiske Jesus. Jeg lærte aldrig om ham i dogmatik. Men én ting ligger helt fast. Det er det, der står i Mattæus, kap. 12, vers 31-32, som jeg synes hr. Burgdorf glemte:

„Derfor siger jeg jer, al synd og bespottelse skal tilgives menneskene, men bespottelse mod ånden skal ikke tilgives“.

Jesus var altså ikke ubekendt med at blive bespottet, og derfor tror jeg nok, at det, som